

Okullar başlamadan önce velilerde bir panik başladı. Ekonomik krizden dolayı okul gereçlerinde fiyatların yükselmesi velilerdeki paniğin başında geliyor.

Okul öncesi alınması gereken giysi, kırtasiye, defter, kalem vs masrafları dar gelirli ailelerin kabusu olmakta.

Belki küçük yerleşim yerlerinde bu olumsuzluk göze çok fazla çarpmıyor olabilir, büyük metropol merkezlerde aileleri isyan noktasına getiriyor. Çocuğuna okul kıyafeti almak için alışverişe çıkan aileler feryat figan içinde evlerine dönüyorlar. Pahalılıktan şikayet ediyorlar.

Şunu sorgulamamız gerekiyor; bu ülkede her 15 yılda bir neden ekonomik kriz oluyor?

Kamu yöneticilerinin bu krizlerdeki payı nedir? Siyasi iktidarların krizlerdeki sorumluluk payları nedir? Ekonomi yöneticilerinin payı nedir?

Bu toplum her 15 yılda bir fakirleşmek zorunda mıdır?

Okul öncesi çocuğunun okul ihtiyaçlarını karşılarken isyan noktasına gelen ailelerin günahları nedir? Bu durum fakirleşmekten kaynaklı değil midir?

Niye bizim toplumumuz hep fakirleşerek refah seviyesini geri düşürmektedir?

Belki Karadeniz Bölgesinde bu olumsuzluk çok gündeme gelmiyor olabilir. Ancak krizi iliklerine kadar yaşayan büyük kentlerdeki dar gelirli, asgari ücretli aileler şikayetlerinde haklı olabilirler. Geçinemiyor olabilirler.

Bu olumsuzlukların siyasi karşılığı 23 Haziran İstanbul yerel seçimlerinde AK Partiye bir tepki olarak sandığa yansımıştır. 31 Mart ve 23 Haziran tarihlerinde İstanbul'da iki kez AK Parti seçimi kaybetmiştir. Bu sonuç muhtemelen ekonomik krizden kaynaklı bir tepkiden kaynaklanmıştır.

Krizleri eleştirerek iktidara gelen AK Parti, kendi iktidarında krizleri yönetemez duruma düşmüştür. İnsanların yoksullaşmasını önleyemez hale gelmiştir. Üretimleri arttıramaz, kalkınma ve refah düzeyini yükseltemez pozisyonudadır.

Toplumun geniş kesimleri mutlu değildir. Bu mutsuzluk AK Partiye oy vermiş geniş kesimler için geçerlidir.

Neden toplumumuz zaman zaman krizlere muhatap olur? Krizlerin faturasını yoksullaşarak öder?

2001 krizini yaşayanlar anımsayacaktır, DSP iktidarın büyük ortağıydı. 1999 seçimlerinde yüzde 22 oy almıştı. 2002 seçimlerinde bu oy oranı yüzde birlere düştü.

Diyeceğim şudur; ekonomik krizler bu toplumdan ciddi tepki görüyor. Çünkü fakirleşiyoruz, biz fakirleşiyoruz azınlık bir kesim zenginleşiyor. Krizlerin faturasını hep yoksul kesimler ödüyor.

Dolayısıyla siyasi tercihlerde de ciddi değişimler oluyor. Ekonomiyi doğru yönetemeyen iktidarlar hep kaybediyor.